

Tantra Shastra's

Tantra is een tak van de Vedische boom. Algemeen wordt aangenomen dat de Tantra's door Shiva geopenbaard werden. Shiva is de auteur van alle *Agama's* of *Tantra-Shastra's*. Volgens Arische principes zijn alle Shastra's zonder begin en eeuwig, zodat geen enkele Agama de ene voorafgaat of de andere volgt. Derhalve is het voor gelijk welke Arya Shastra onmogelijk een andere af te keuren. Er is inderdaad slechts één Waarheid die op verscheidene manieren door de eeuwen heen voorgesteld werd. De tegenwoordige geloofsovertuigingen zijn slechts de afstammelingen van deze uit het verleden.

Shastra betekent in het algemeen *verhandeling*. *Tantra* wijst op een uitdrukkelijk voorschrift (vidhi), ordening (niyama). Het woord *Tantra* bestaat uit de wortel *tan* (verspreiden) en het achtervoegsel *tra* (van de wortel: redden). Tantra betekent dus datgene waardoor kennis of jnana verspreid wordt. Slechts die kennis welke redt, wordt verspreid. Dat kan slechts religieuze kennis zijn. Tantra-Shastra duidt dus op een bijzondere soort religieuze schriftuur. Het is een algemene dwaling dat Tantra slechts de naam is die gegeven werd aan de schriftuur van de Shakta's of de aanbidders van Shakti. Wij kunnen niet spreken over „de Tantra”, net zomin als we kunnen spreken over „de Purana” of „de Samhita”. Wél kunnen we spreken over „de Tantra's, de Purana's, de Samhita's”. Bovendien staat de Agama open voor alle kasten en voor beide geslachten.

De Agama's worden verdeeld in drie groepen naar gelang van de Ishtadevata welke aanbeden wordt. Zo hebben we dan:

1. **Shakta Agama** (Shakti),
2. **Shaivagama** (Shiva) en
3. **Vaishnava Agama** (Vishnu) of Pancharatra.

Sommige Agama's worden Vedisch genaamd (Vaidika Agama), en sommige niet-Vedisch (Avaidika Agama).

Nochtans, in alle gevallen moeten we een onderscheid maken, of trachten te maken, tussen wat een bepaalde School van zichzelf zegt en wat andere Scholen erover zeggen. Voor zover we thans weten, maken alle Agama's, welke hun oorsprong ook moge zijn, aanspraak gebaseerd te zijn op de Shruti's (4 Veda's + Upanishaden). Natuurlijk bestaan er verschillende interpretaties aangaande deze Shruti's. En naar gelang men een bepaalde interpretatie aanvaardt, wordt een of andere School kettters genoemd. De voornaamste groepen hebben dan ook nog onderverdelingen. Zo is er bijv. de noordelijke Shaiva School die Trika genaamd wordt en in Kashmir te vinden is (was); er is ook de zuidelijke Shaiva-siddhanta School. De Shakta's zijn vooral te vinden in Bengalen en Assam.

Nu wordt er gezegd dat „hij een dwaas is die verschil meent waar te nemen tussen Rama en Shiva” (Sammohana Tantra, IX), maar desondanks bestaat er toch een afzonderlijke wijze van rituelen onder de verschillende sekten.

De Shakta's worden verdeel in drie groepen:

1. Kaula of Shakta-Shastra's (64 Tantra's)
2. Mishra (8 Tantra's)
3. Samaya-groep, de belangrijkste Shakta Agama's.

Zo zien we dat er een uitgebreide waaier van Tantra's in de Agama's bestaat. Zij behoren tot de verscheidene scholen met ieder hun doctrine en praktijken. En voor we eigenlijk kunnen zeggen wat de machtige Agama's in hun geheel zijn, zouden we ze alle moeten bestuderen. Waarschijnlijk zullen we dan vaststellen dat ze grotendeels verscheidene aspecten van dezelfde ideeën en praktijken omvatten.

Het lijkt geen twijfel dat er heel wat onjuiste meningen bestaan over wat de Tantra's nu eigenlijk wel zijn en inhouden. De meest verscheidene gekke ideeën werden en worden nog steeds vooropgesteld. Men maakte er geheime genootschappen van waar de meest duivelse praktijken werden toegepast; anderen maakten van Tantra Shivaic of Shakti mysticisme. Weer anderen maakten er erotische kunst van (vooral op de dag van vandaag). De personen die er dergelijke meningen op nahielden of op nahouden, hebben blijkbaar nog nooit een geschrift over de Tantra ernstig doorgenomen.

De Agamavadins maken, zoals reeds gezegd, aanspraak op het feit dat hun doctrine op de Veda gebaseerd is. Vedanta is de uiteindelijke autoriteit en de basis voor hun doctrines – ook al interpreteert men Vedanta op verschillende manieren. De werkelijke betekenis van *Vedanta* is *Upanishad* en niets anders, d.w.z. de leer die men opdoet gezeten aan de voeten van de meester (goeroe). Het is niet louter de filosofie van Shankaracharya. Vedanta is Shruti. Shankaracharya's filosofie is louter een interpretatie van de Shruti's. Zo ook de filosofie van Ramanuja en anderen. Het is geen kwestie van wedijver tussen Vedanta als Shruti en Tantra-Shastra. Maar het is een feit dat iedereen denkt dat alleen zijn (haar) horloge de juiste tijd aangeeft. Iedereen adopteert datgene wat hem (haar) het best past. Wat voor de ene voedsel is, kán voor de andere vergif zijn. Alle interpretatiesystemen van alle godsdiensten vertonen zowel verdiensten als gebreken. *Niemand* bezit de gehele Waarheid.

De Agama's spreken over *ervaren*. Hoe?

Een ding kennen is, in zijn uiterste betekenis, **dat ding zijn**. Volgens Advaita Vedanta is Brahman kennen, Brahman zijn. Tenzij men zelf rein is, kan men het Zuivere Brahman niet realiseren. Om die toestand te kunnen bereiken en handhaven zijn er speciale praktijken, rituelen en disciplines vereist. Men bekommt geen enkel resultaat uit droge filosofische gesprekken over God. Religie is een praktische activiteit. Het lichaam vereist oefening, training, gymnastiek. Zo ook de geest. Dit kan op intellectueel of spiritueel vlak zijn. De middelen die men gebruikt vallen onder de gemeenschappelijke noemer: *sadhana*, een woord dat afgeleid is van de wortel *sadh*: inspannen, uitoefenen. Sadhana is datgene wat tot siddhi leidt. Sadhana is de ontwikkeling van Shakti. De mens is Bewustzijn (Atma) gevoerd door Shakti in de vorm van geest en lichaam. Maar ook dit Shakti is puur Bewustzijn, evenals Atma. Atma en Shakti zijn één. Het doel van Sadhana is de menselijke Shakti te ontwikkelen, hetzij

voor tijdelijke hetzij voor spirituele doeleinden. Dit alles kunnen we vinden in de Agama's en in de Purana's. De filosofie van de Agama's is een praktische filosofie, een filosofie die niet louter argumenteert, maar experimenteert. Voor ieder bijzonder geval is een bepaalde weg; dit hangt af van persoon en temperament, klimaat en omstandigheden, ras en geloof. Er is een sadhana voor de Hindoe, er is een sadhana voor de rooms-katholiek, enz. Maar wil men ervaring verwerven, dan zal men met het gekozen moeten experimenteren. En dát blijkt meer dan eens een (te) zware opdracht te zijn...